

[Nathalie Lind.]

blive mindre, hvis en del sager alene skulle kunne ankes til amtsorganerne. Vi har fået oplysninger frem nu, der viser, at der talmæssigt ikke vil ske større forskydninger ved, at den nuværende ankeinstans, amtmanden, bliver afløst af et regionalt ankeorgan, og vi har også fået oplysninger om, at ankeordningen efter den kommende bistandslov næppe vil afvige væsentligt fra den nuværende. Derfor er mine betænkeligheder på dette område blegnet, mens jeg endnu tydeligere ser fordelene ved, at det centrale organ inden decentraliseringen kan fastlægge en klar praksis, ikke mindst af pensionssagerne.

Jeg vil i denne forbindelse også fremhæve, at det for mig er vigtigt, at den kommende ankestyrelse i modsætning til de nuværende ankenævn i invalide- og ulykkesforsikrings-sager ubundet af parternes påstande skal kunne træffe en hvilken som helst afgørelse, som man finder materielt rigtig. Men i denne forbindelse rejser der sig naturligt to spørgsmål. For det første: hvornår kommer ministeren med forslag om oprettelse af amtslige ankenævn? Jeg formoder, at det må være forslag om ændringer af den sociale styrelseslov, der jo ikke omhandler oprettelsen af amtslige ankenævn. For det andet: kan ministeren oplyse noget om, hvilke overvejelser man gør sig med hensyn til deres sammensætning? Og for det tredje, og det er vel et endnu vanskeligere spørgsmål at svare på, men jeg mener, det er et væsentligt spørgsmål: hvordan vil ministeren sikre, at ankestyrelsen virkelig bliver praksisdannende? Det, jeg tænker på her, er spørgsmålet: hvem skal kunne anke afgørelserne fra de regionale ankenævn?

Vi har under udvalgsarbejdet fået bekræftet, at kommunerne skal have adgang til at anke. I besvarelsen af et spørgsmål herom har ministeren udtalt, at det er ankestyrelsens opgave at finde frem til de materielt rigtige afgørelser, men at dette forudsætter, at der ikke accepteres afgørelser, der får til konsekvens, at der skabes ulighed og uensartet praksis fra amt til amt. Jeg tror netop, dette sidste er vigtigt.

Det er klart, at offentliggørelsen af ankestyrelsens kendelser, således som det er foreskrevet i lovforslaget, er et vigtigt middel i denne forbindelse.

Når jeg tager dette frem, ligger der måske også heri et svar på nogle af hr. Hjortnæs' synspunkter, som han fremførte her i dag. Jeg er altså ikke enig i, at ankestyrelsen ikke bør være præcedensskabende. Jeg vil også gerne sige til hr. Hjortnæs, at i det allersidste svar, vi har fået fra ministeriet, så sent som den 7. december, nemlig et svar på en henvendelse fra Amtsrådsforeningen, giver ministeriet udtryk for, at der i den øverste ankeinstans indarbejdes en praksis, der vil have betydning for de underordnede ankeorganers afgørelse.

Men offentliggørelse er ikke nok, og jeg tror ikke, at vi kommer uden om en nærmere diskussion af disse spørgsmål, når vi skal til at tale om de regionale ankenævn. Der er naturligvis flere veje at gå, og jeg skal blot her antyde, uden at lægge mig fast på noget, at en vej, man kunne gå, var at overveje en ankemulighed for et mindretal i det regionale ankenævn. Også spørgsmålet om byrdefordelingen må gå med ind i denne problematik. Jeg beder ikke om noget svar nu, men er foreløbig tilfreds med, at vi har en helt klar udtalelse fra ministeren om, at der ikke må skabes ulighed og uensartet praksis fra amt til amt. Dette vil for mig være udgangspunktet i de kommende drøftelser om oprettelse af de regionale ankenævn.

Dermed nærmer vi os så et andet og sidste af de mange spørgsmål, vi har behandlet i udvalget, nemlig styringsproblemerne inden for den sociale sektor. Vi kan i aviserne læse, at forhandlingerne mellem regeringen og kommuner og amtskommuner om byrdefordelingen er ved at være afsluttet. Ministeren er nok ikke så meget i julestemning, at vi kan få lov at løse snoren lidt i dag og se, hvad der skulle være i gavepakken. Vi må sikkert vente til efter nytår, når vi får bistandslovsforslaget, før vi bliver bekendt med, hvad der er tiltænkt os på dette område. Jeg skal heller ikke på nogen måde tage forskud på finanslovdebatten i morgen, men vil blot sige, at vi fortsat i socialudvalget vil interessere os for styringsproblemerne, og i denne problematik kommer vi heller ikke uden om spørgsmålet om, hvordan ankeordningen tilrettelægges.

Jeg skal til sidst blot sige, at vi i sidste uge her i folketinget behandlede et forslag, fremsat af det konservative folkeparti, om en almindelig forvaltningslov. Jeg forbe-